

ከዳዕ ከብዱ ዘመርዱ።

አንታ ጠላም ከዳዕ ከብዱ ዘመርዱ።

ሪሙ ዝሸይጥ ኪሒዱ ዓዱ።

ከይሞተ ምዉት ኩዑት ጉድጓዱ።

ከብረት ዘይፈልጥ ውርደተኛ።

ዝኸውን ናይ ጓኖት ዘብዔኛ።

ሕሱር ናይ ህዝቡ ምንቀኛ።

ቃላቱ ወታእታእ ርጥበት ዘይብሉ።

ሓቂ ዘይፈቱ ሓሶት አመሉ።

ዕንኪሊል ክብል ዝነብር መዋእሉ።

ተመኸሩ ዘይሰምዕ ዕንዝራ።

ንዱይ ዕጥቁ ፈኸራ ጃህራ።

ብመልሓሱ ዝፈረመ ከይሓቱ ኤርትራ።

ከዳዕ! ከብቲ'ኳ ዝፈልጥ ቤቱ።

ውፍር ዊዒሉ ገዝኡ ዝሓቱ።

ናትካ ግን ንበይኑዩ ዓይነቱ።

ኣብክንዲ ሃገርካ ደደቢት ትፈቱ።

ርአዮ በል ውጺት ጥልመትካ።

እንታይ ይኸውን መጻኢ ዕድልካ።

ጃንዳ ኢዳ ሂባ ከይነገረትካ።

ኣይኣብዚ ኣይኣብቲ ኮንቱ ተሪፍካ።

ከዳዕ ሓንጎልካ ዘይፈቱ ጽገና።

ኣሕሊፍካ ትህብ ሓፋሽ ህዝብና።

ሕጅስ ከብቅዕዩ ሰራሕ ክድምና።

ቀሲና ክትነበር ኤርትራ ሃገርና።

